

Кульки тьмяністі

Віктор Шевчукевич

Кульки тьмяністі,
Оговтували пустелі кімнати.
Своїм зором, візерунком, кінчиками
В них ходять люди, метушать у ході.
Мені подобається спостерігати
За слухняними очима
Маленького звірятка, що спить у людині.

Ви мої діти,
Не кидайте знаки
У віру, сповнену болем числа.
Здатні на більше,
Порожні вуста.
Ті, що журилися, і ті, що смакували
Ваші очі дитячі.